

[Holstein.]

er ikke alene absurd, det er i mine Øjne noget nær en national Skam.

Men i øvrigt med Hensyn til de politiske Bevægelser og Partier vil jeg sige, at det i vor Historie aldrig er set, at en stor aandelig eller politisk Bevægelse i Tyskland er forblevet uden Indflydelse og Virkninger i Danmark. Hvis man, fordi man ikke kan lide, og derfor ønsker at bekæmpe Nazi-Bevægelsen, tror sig garderet ved Hjælp af et almindeligt Forbud imod Uniformering, baade for politiske Partiers Ungdom og for Ungdom med nationale Formaal i al Almindelighed, saa forregner man sig grundigt. Havde man rent politimæssigt holdt sig alene til den tyske nazistiske Dragt, tror jeg, at Forbudet bedre havde svaret til sit egentlige ordenspolitimæssige Formaal og derfor ogsaa bedre vilde kunne staa for fremtidig Kritik, naar Spørgsmaalet om Lovens Forlængelse, Ændring eller Ophævelse om allerhøjest to Aar atter rejser sig.

Det har derfor heller ikke i mindste Maade undret mig, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen er kommet til, som han selv udtalte, i Tinglev at staa overfor den Kendsgerning, at den nazistiske Agitation stadig gaar sin stærke Gang, omend der er udstedt Uniformsforbud. Man skal have den højtærede Udenrigsministers Hjerne for at kunne opfinde en Statsforanstaltning i Form af et omfattende Uniformeringsforbud for hele Landet, til Farenes Besværgelse i Nordslesvig, og hans Hjerte for at kunne slaa sig til Ro med, at saa er der foretaget et tilstrækkeligt virksomt Skridt til Værn mod den tyske nazistiske Bevægelse i Nordslesvig, en Bevægelse, som lønnes, understøttes og bæres oppe af det nye gennemorganiserede og nationalt uniformerede Tyskland Syd for Grænsen. Jeg tror, at den højtærede Udenrigsminister her som paa andre Omraader forregner sig, jeg tror, at han har saaat Avner og vil komme til at høste Vind, men i hvert Fald ved jeg, at det i den sønderjydske Befolkning er den almindelige Mening, at de Politiforholdsregler, som Regeringen hidtil har dristet sig til at bringe i Anvendelse, ikke alene ikke er en fyldstgørende Opfyldelse af Aabenraa- og Tinglev-Resolutionernes Krav, men at de slet ikke er afgørende til Genskabelse af Tillid, Tryghed og Ro i Sønderjylland. Ellers var der heller ingen Grund for Befolkningens Tillidsmænd, for Fælleslandboforeningen og Husmandslandboforeningen og fra anden Side med Hr. H. P. Hanssen i Spidsen til 14 Dage efter Uniformslovens Vedtagelse underhaanden overfor danske Statsrepræsentan-

ter paa ny at indskærpe Sønderjydernes Henstillinger til den danske Statsmagt. Under Forhold som dem, vi staar i, kræves der Fasthed og Plan i Regeringens Dispositioner, hvis Resultatet ikke skal blive øget Uro, øget Usikkerhed og Uorden i Danmarks Hus.

Den højtærede Statsminister har med en Gestus tiltraadt Aabenraa-Resolutionen ved en Udtalelse, som yder den Tilslutning, idet Statsministeren giver det Skin af, at Regeringen allerede har opfyldt Resolutionens Krav. Bagefter har han endog paa-beraabt sig de ansvarlige militære Myndigheder til Forsvar for Regeringens Undladelser. Regeringen agter ikke at foretage det fornødne, men skulde Ulykken ske, er Regeringen alligevel skyldfri, den offentlige Menings blodige Strimer skal i saa Fald lægges paa Officerernes Rygstykker. Ogsaa her tror jeg, at den højtærede Regering tager fejl. Jeg er temmelig forvisset om, at næste Gang, hvis Ulykken sker, og som sagt, ingen skal forsværge, at den ikke sker, saa vil de blodige Strimer til den Tid blive lagt paa de Politikere, som har fortjent det.

I den samme Udtalelse til Aabenraa-Resolutionen erklærede den højtærede Statsminister dernæst, at den danske Grænse i Sønderjylland ligger fast i Henhold til Versailles-Traktaten og den ved Traktaten hjemlede Folkeafstemning. Det er den samme Statsminister, som offentligt for et Par Aar siden i sin opsigtvækkende plan-økonomiske Nytaarstale i det københavnske Journalistforbund talte om Versailles-Diktatet som en af Hovedaarsagerne til Ufreden i Verden, hvorfor han rejste Krav om Versailles-Traktatens gennemgribende Revision. Og det er ikke længere siden end den 16. i forrige Maaned, at Regeringsbladet „Politiken“ i sin ledende Artikel fremhævede, at der er de allerbedste Grunde for Tysklands Krav om en vis Traktatrevision, at Tyskland overhovedet har en uopfyldt Retfærdighedsfordring paa sine tidligere Modstandere. Baade da den højtærede Statsminister i Journalistforbundet holdt sin ukloge og urovækkende Tale, og da „Politiken“ forleden som saa ofte før skrev de ubetænksomme Bemærkninger om Versailles-Traktaten, var denne Traktat allerede praktisk revideret paa alle væsentlige Omraader med Undtagelse netop af dens territoriale Bestemmelser. Meningen maa da formentlig være, at den højtærede Statsminister er en varm og tillidsfuld Tilhænger af Grænserevisioner, herfra dog undtaget den dansk-tyske Grænse.

Jeg tror ikke, at de ærede social-radi-